

18 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΟΙΚΗΤΗ 281 ΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΠΕΖΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 691/95)

Στρατός της Δημοκρατίας — Πειθαρχικό Δίκαιο — Καν. 12(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών — Εσφαλμένη ερμηνεία του στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις και ορθή ερμηνεία ως προς το πότε μπορεί να υποβληθεί αναφορά παραπόνου.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί το νόμο και περί τα πράγματα — Πιθανότητα ύπαρξης πλάνης — Συνέπειες.

10

Ο αιτητής προσέβαλε τόσο την επιβολή σε βάρος του πειθαρχικής ποινής όσο και την απόρριψη του παραπόνου του ως προς αυτήν.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

Απορρίπτοντας το παράπονο του αιτητή ο Διοικητής εν προκειμένω ανέφερε ότι ο αιτητής δεν είχε δικαίωμα να υποβάλει αναφορά παραπόνου, γιατί δεν είχε εκτελέσει υφιστάμενες διαταγές της Εθνικής Φρουράς που αναφέρονται στα θέματα διαμονής Αξιωματικών στη ΖΕ των Μονάδων που υπηρετούν. Δηλαδή ο Διοικητής θεώρησε ότι η επιφύλαξη του Καν. 12(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών η οποία βασικά επιβάλλει στον παραπονούμενο την υποχρέωση να συμμορφωθεί πρώτα με τη διαταγή ή το μέτρο που λήφθηκε εις βάρος του, και μετά να υποβάλει παράπονο, αναφέρεται στη διαταγή που ο

20

αιτητής παρέβηκε, δηλαδή τη διάπραξη αυτού καθ' εαυτού του πειθαρχικού παραπτώματος. Μια τέτοια ερμηνεία θα οδηγούσε σε παράλογο αποτέλεσμα γιατί θα ήταν αδύνατη η υποβολή παραπόνου, εφόσον η διάπραξη και μόνο πειθαρχικού παραπτώματος θα απέκλειε από μόνη της τέτοια ενέργεια εκ μέρους των αξιωματικών που θεωρούσαν τους εαυτούς τους αδικημένους. 5

Με βάση τα πιο πάνω το δικαστήριο θεώρησε πως υπήρξε πλάνη περί το νόμο και δεν συμφώνησε με το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση ότι η πλάνη είναι άνευ σημασίας, εφόσον το παράπονο του αιτητή εξετάστηκε. Είναι νομολογημένο πως ακόμα και η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι δυνατό σε ορισμένες περιπτώσεις να οδηγήσει σε ακύρωση. Στην προκειμένη περίπτωση είναι καθαρό πως ο Διοικητής ήταν με την εντύπωση ότι ο αιτητής κακώς υπέβαλε παράπονο με βάση τον Καν. 12(1) και το Δικαστήριο δεν μπορεί να πιθανολογήσει ως προς την επίδραση που η λανθασμένη αυτή εντύπωση είχε στην απόφασή του για απόρριψη του παραπόνου του αιτητή ως αβάσιμου. 10 15

Επιπρόσθετα, η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για την πιθανότητα ύπαρξης πλάνης ως προς τις πρόνοιες της Διαταγής Διαρκούς Ισχύος. Από το περιεχόμενό της προκύπτει ότι αυτή ρυθμίζει αποκλειστικά το θέμα του σε ποια απόσταση από την έδρα της Μονάδας τους πρέπει να κατοικούν/διαμένουν οι Αξιωματικοί και δεν αναφέρει οτιδήποτε για την απουσία Αξιωματικών από τη ΖΕ της Μονάδας τους κατά τις μη εργάσιμες ώρες. 20 25

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για το λόγο ότι δεν έγινε επαρκής έρευνα. Ο αιτητής στην απολογία του ανέφερε ότι εξασφάλισε την άδεια του Αξιωματικού Υπηρεσίας για να μεταβεί στη Λευκωσία, πλην όμως το θέμα τούτο δεν έτυχε οποιασδήποτε έρευνας, με ενδεχόμενο η προσβαλλόμενη απόφαση να έχει ληφθεί με πλάνη περί τα πράγματα. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £200 έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόρριψης του παραπόνου το οποίο υπέβαλε ο αιτητής κατά της πειθαρχικής ποινής που του είχε επιβληθεί. 40

Σ. Οικονομίδης, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων

η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

10 “1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του Καθ’ ου η αίτηση ημερομηνίας 19-7-95, με την οποία έκρινε το παράπονο που ο Αιτητής υπέβαλε κατά πειθαρχικής ποινής που του είχε επιβληθεί την 1-7-95 ως αβάσιμο και απορριπτό, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιασδήποτε έννομης συνέπειας.

15 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του Καθ’ ου η αίτηση, που κοινοποιήθηκε στον Αιτητή την 1-7-95 και με την οποία επιβλήθηκε στον Αιτητή πειθαρχική ποινή 5ήμερης φυλάκισης, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιασδήποτε έννομης συνέπειας.”

20 Ο αιτητής είναι μόνιμος Αξιωματικός Πεζικού του Στρατού της Δημοκρατίας, και από την ημερομηνία διορισμού του αποσπάστηκε για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά. Ο αιτητής κατέχει το βαθμό του Ταγματάρχη από 6.12.94 και κατά τον ουσιαστικό χρόνο υπηρετούσε στο 281 ΤΠ όπου εκτελούσε τα καθήκοντα του Υποδιοικητή.

25 Την 1.6.95 ο αιτητής κλήθηκε από το Διοικητή του σε διοικητική απολογία (Τεκμήριο 2 στην Ένσταση) στην οποία αναφέρονται και τα ακόλουθα:

35 “Εγκαλείσαι ότι α: Στις 30 Μαΐου 95 μετά τη λήξη της πρωινής εκπαιδύσεως εγκατέλειψες την Ζ.Ε. της Μονάδος χωρίς άδεια και μετέβηκες στην πόλη της Λευκωσίας όπου διαμένει η οικογένειά σου μέχρι την 2000 ώρα της ίδιας ημέρας παρά τις εν γνώση σου ισχύουσες διαταγές, προσπάθειες και νουθεσίες του Δκτου της Μονάδος για την παραμονή των Αξκών στην Ζ.Ε της Μονάδος πράγμα που συνεπάγεται την επιχειρησιακή ετοιμότητά μας.

40 β. Σε τηλεφωνική επικοινωνία την ίδια ώρα που επέστρεψες, του Δκτου μαζί σου κατ’ αρχάς δικαιολογήθηκαν και αρνήθηκαν την κάθοδό σου στη Λευκωσία προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι ήσουν στην περιοχή αλλά είχες βγει για σουβλάκια και όταν

σου συνειστέθη ότι σε είδε ο ίδιος ο Δκτής παραδέχθης ότι μετέβης στην πόλη της Λευκωσίας

..... ”

Ο αιτητής ετοίμασε τη διοικητική του απολογία και με αναφορά του ημερ 10 6.95 (Τεκμήριο 3) την υπόβαλε στη Μονάδα του Ο αιτητής ανέφερε ότι στις 30 5.95 πήγε στον Αστρομεριτη για να παραλάβει το αυτοκίνητό του από το μηχανικό όπου βρισκόταν για σέρβις και εκεί διαπίστωσε ότι από το αυτοκίνητο απουσίαζαν τα κλειδιά του σπιτιού του στα Κατυδατα Ειδοποίησε τηλεφωνικώς τον Αξιωματικό Υπηρεσίας της Μονάδας του ότι θα μετέβαινε στη Λευκωσία για μια ώρα για να πάρει τα κλειδιά και να επιστρέψει αμέσως

Επειδή η απολογία του αιτητή θεωρήθηκε ελλιπής, του ζητήθηκε να τη συμπληρώσει και ο αιτητής απαντησε στις 14 6 95 ότι δεν είχε να αναφέρει οτιδήποτε άλλο

Ο Διοικητής αφού έλαβε υπόψη τη διοικητική απολογία του αιτητή, έκρινε ότι ο τελευταίος υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα και στις 26.6 95 επέβαλε στον αιτητή την πειθαρχική ποινή της πενήθμερης φυλάκισης (Τεκμήριο 5), διότι

“α Στις 30-05-95 μετά την λήξη της πρωινής εκπαιδευσεως εγκατέλειψε την ΖΕ της Μονάδος χωρίς άδεια και μετέβηκε στην πόλη της Λευκωσίας, όπου διαμένει η οικογένειά του μέχρι την 2000 ώρα της ίδιας ημέρας παρά τις εν γνώσει του ισχύουσες διαταγές, προσπάθειες και νουθεσίες του Δκτου της Μονάδος για την παραμονή των Αξκών στην ΖΕ της Μοναδος, πράγμα που συνεπάγεται την επιχειρησιακή ετοιμότητα μας

β. Σε τηλεφωνική επικοινωνία την ίδια ώρα που επέστρεψε, του Δκτού μαζί του, κατ' αρχάς δικαιολογήθηκε και αρνήθηκε την κάθοδό του στη Λευκωσία προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι ήταν στην περιοχή, αλλά είχε βγει για σουβλάκια και όταν του συνειστέθη ότι τον είδε ο ίδιος ο Δκτής, παραδεχθη ότι μετέβη στην πόλη της Λευκωσίας ”

Ο αιτητής θεωρώντας τον εαυτό του αδικημένο, υπέβαλε στις 14 7 95 αναφορά παραπόνου (Τεκμηριο 6), σύμφωνα με τον Καν 12 των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουρας του 1964 έως 1979

Το παράπονο του αιτητή εξετάστηκε από το Διοικητή και κρί-

θηκε αβάσιμο. Στον αιτητή στάληκε η πιο κάτω επιστολή ημερ. 19.7.95 (Τεκμήριο 7) και ως αποτέλεσμα καταχωρίστηκε στις 28.7.95 η παρούσα προσφυγή:

5 “1. Λαμβάνοντας υπόψη την από 14 Ιουλ. αναφορά σας, σας γνωρίζεται ότι τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 της αναφοράς σας και η παραπομπή στις διατάξεις του άρθρου 12 των πειθαρχικών κανονισμών της ΕΦ σύμφωνα με το παράπτωμα
10 το οποίο διεπράξετε, μελετώντας το καλά και αναλύοντας το σε όλες του τις υποπαραγράφους δεν σας παρέχεται κανένα δικαίωμα υποβολής αναφοράς παραπόνου, για τους πιο κάτω λόγους:

15 α. Παν μέλος της δυνάμεως δικαιούται να παραπονεθεί σύμφωνα προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού εάν θεωρήσει τον εαυτό του αδικούμενο από δοθείσα εις αυτόν διαταγή, ή πράξη του προϊσταμένου του εφόσο προηγουμένως ο παραπονούμενος εισακούσει και συμμορφωθεί πλήρως προς την δοθείσα διαταγή ή προς τα ληφθέντα μέτρα, διαφορετικά όχι μόνο
20 δεν γίνεται δεκτόν το παράπονό του αλλά υπέχει ακεραία την ευθύνη από την μη υπακοή ή τη συμμόρφωσή του.

25 β. Σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις το παράπτωμα στο οποίο υποπέσατε στις 30-5-95 ήταν σαφώς περίπτωση μη εκτέλεσης υφισταμένων διαταγών της Εθνικής Φρουράς που αναφέρονται ακριβώς στα θέματα διαμονής Αξκών στην ΖΕ των Μονάδων που υπηρετούν.

30 2. Πέραν όμως των πιο πάνω σοβαρών απορρέουσων υποχρεώσεών σας από τις διατάξεις του άρθρου 12 των πειθαρχικών κανονισμών της ΕΦ που κρίνει αμέσως το παράπονο σας αβάσιμο και απορριπταίο, τα αναφερόμενα στις υπόλοιπες παραγράφους της αναφοράς σας είναι αβάσιμες δικαιολογίες, διότι στην απολογία σας 10 και 14 Ιουν. 1995 αντίστοιχα δεν
35 απαντούσατε ευθέως στην παράγραφο 1(β) του εγκαλείσαι που σας ζητήθη, που επίμονα ο Δκτης σας ρωτούσε διά τηλεφώνου και αρνείστο την κάθοδό σας στην Λευκωσία προφασιζόμενος ότι απουσιάζετε για σουγλάκια.

40 3. Μετά τα πιο πάνω το παράπονό σας κρίνεται αβάσιμο και απορριπταίο, ισχύει η ποινή η οποία σας επεβλήθη με το αιτιολογικό του οποίου λάβατε γνώση και ο Αξκός πρέπει να γνωρίζει ότι ενόσο δεν εκτελεί υφιστάμενες διαταγές της ιεραρχίας και ελεγχθεί πρέπει να είναι έτοιμος να δεχθεί τις συνέπειες του

παραπτώματός του.”

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή επικεντρώνονται στην ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο, στην έλλειψη επαρκούς έρευνας και στο ότι ο καθ' ου η αίτηση δεν ενήργησε με αντικειμενική ή/και ανεπηρέαστη κρίση. 5

Αναφερόμενος στην αιτιολογία που δόθηκε για την επιβολή της πειθαρχικής ποινής στον αιτητή ο δικηγόρος του είτε πως αυτός τιμωρήθηκε βασικά για δύο λόγους: α) επειδή ο καθ' ου η αίτηση θεώρησε ότι ο αιτητής απομακρύνθηκε από την ΖΕ της Μονάδας του χωρίς άδεια και β) επειδή θεώρησε ότι η χωρίς άδεια απομάκρυνση του αιτητή από την ΖΕ της Μονάδας του απαγορευόταν από τις ισχύουσες στρατιωτικές διαταγές. 10

Είναι η θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι όσον αφορά το πρώτο σκέλος της αιτιολογίας ο καθ' ου η αίτηση δεν διενήργησε οποιαδήποτε έρευνα ως προς το κατά πόσο ο αιτητής πράγματι απουσίασε χωρίς άδεια. Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι αυτός πήρε την έγκριση του καθ' ύλην αρμοδίου οργάνου που στην απουσία του Διοικητή της Μονάδας είναι ο Αξιωματικός Υπηρεσίας και τον οποίο ο αιτητής είχε πληροφορήσει για την πρόθεσή του να πάει στη Λευκωσία. Ο δικηγόρος του αιτητή παρέπεμψε στο άρθρο 49(2) της Πάγιας Διαταγής του ΓΕΕΦ “περί Εσωτερικής Υπηρεσίας των Μονάδων της Εθνικής Φρουράς”, η οποία σύμφωνα πάντα με το δικηγόρο του αιτητή, προνοεί ότι “κατά τις μη εργάσιμες ώρες και κατά τις ημέρες αργίας, ο Αξιωματικός Υπηρεσίας-Διανυκτερεύσεως της Μονάδας είναι ο αντιπρόσωπος του Διοικητή της Μονάδας και του Επιτελείου της και ευθύνεται για την άμεση λήψη των κατάλληλων σε κάθε περίπτωση μέτρων, μέχρι την άφιξη στη Μονάδα του Διοικητή της ή του Υποδιοικητή ή του αρμόδιου Επιτελείου”. Ο δικηγόρος για τον καθ' ου η αίτηση δεν ανέφερε οτιδήποτε ως προς το περιεχόμενο της πιο πάνω Πάγιας Διαταγής και στο κατά πόσο θα μπορούσε να εφαρμοστεί ή όχι στην προκειμένη περίπτωση. 15
20
25
30
35

Σχετικά με το δεύτερο σκέλος της αιτιολογίας, ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στην Διαταγή Διαρκούς Ισχύος που επισύναψε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ως Τεκμήριο 1 στην Ένσταση για να τεκμηριώσει τη θέση του ότι η απομάκρυνση του αιτητή απαγορευόταν από τις ισχύουσες στρατιωτικές διαταγές και, ισχυρίστηκε ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση του αιτητή, γιατί με αυτή καθορίζεται η απόσταση που δικαιούνται να διαμένουν/κατοικούν τα μόνιμα στελέχη της Εθνικής Φρουράς από την έδρα της Μονάδας. 40

δας τους, και όχι το θέμα της κατά τις μη εργάσιμες ώρες προσωρινής απομάκρυνσής τους από την ΖΕ της Μονάδας τους.

5 Όλα τα πιο πάνω καταδεικνύουν, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, την ύπαρξη πλάνης και την έλλειψη δέουσας έρευνας.

10 Η θέση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση επί των πιο πάνω είναι πως η αιτιολογία που δόθηκε δεν αφορά την παράβαση των προνοιών της Διαταγής Διαρκούς Ισχύος, η οποία είναι μόνο καθοδηγητικής φύσης, αλλά τη μη συμμόρφωση σε οδηγίες/εντολές ανωτέρου, γιατί είχαν δοθεί σαφείς οδηγίες όπως οι Αξιωματικοί μη εγκαταλείπουν τη ΖΕ της Μονάδας τους χωρίς την έγκριση του Διοικητή τους. Είπε επίσης πως ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής εξασφάλισε άδεια είναι αβάσιμος, και πως εν πάση περιπτώσει ο
15 Αξιωματικός Υπηρεσίας δεν υποκαθιστά το Διοικητή της Μονάδας.

20 Ο άλλος βασικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι ο Διοικητής ερμήνευσε λανθασμένα τις διατάξεις του Καν. 12(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών, αναφέροντας ότι ο αιτητής δεν είχε δικαίωμα με βάση τον Καν. 12(1) να υποβάλει παράπονο μετά την επιβολή της πειθαρχικής ποινής.

25 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση συμφωνεί ότι ο Διοικητής κακώς έκρινε ότι ο αιτητής δεν είχε δικαίωμα να υποβάλει παράπονο με βάση τον Καν. 12(1), αλλά είπε ότι το γεγονός αυτό δεν έχει σημασία αφού ο Διοικητής τελικά επιλήφθηκε του παραπόνου του αιτητή δίνοντας ειδική αιτιολογία για την απόρριψή του.

30 Ο Καν. 12(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών, προνοεί τα ακόλουθα:

35 “12-(1) Παν μέλος της Δυνάμεως δικαιούται να παραπονεθή συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, εάν θεωρήση εαυτόν αδικούμενον εκ τινός δοθείσης αυτώ διαταγής, ή εκ τινος πράξεως ή μέτρου των προϊσταμένων του:

40 Νοείται ότι το τοιούτο μέλος οφείλει προηγουμένως να υπακούση και συμμορφωθή πλήρως προς την δοθείσαν διαταγήν ή προς τα ληφθέντα μέτρα, άλλως όχι μόνον δεν γίνεται δεκτόν το παράπονό του, αλλά υπέχει ακεραίαν την ευθύνην εκ της μη υπακοής ή μη συμμορφώσεώς του.”

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι υπήρξε συμμόρφωση

του αιτητή με τις πρόνοιες της πιο πάνω επιφύλαξης. Ισχυρίστηκε συγκεκριμένα ότι ο αιτητής υπάκουσε προς το μέτρο που έλαβε σε βάρος του ο Διοικητής του εφόσον εκτέλεσε την πειθαρχική ποινή της πενήνήμερης φυλάκισης που του επεβλήθη. Ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής εκτέλεσε την ποινή δεν αμφισβητήθηκε από το δικηγόρο του καθ' ου η αίτηση. 5

Απορρίπτοντας το παράπονο του αιτητή (Τεκμήριο 7) ο Διοικητής ανέφερε ότι ο αιτητής δεν είχε δικαίωμα να υποβάλει αναφορά παραπόνου, γιατί δεν είχε εκτελέσει υφιστάμενες διαταγές της Εθνικής Φρουράς που αναφέρονται στα θέματα διαμονής Αξιωματικών στη ΖΕ των Μονάδων που υπηρετούν. Δηλαδή ο Διοικητής θεώρησε ότι η επιφύλαξη του Καν. 12(1) η οποία βασικά επιβάλλει στον παραπονούμενο την υποχρέωση να συμμορφωθεί πρώτα με τη διαταγή ή το μέτρο που λήφθηκε εις βάρος του, και μετά να υποβάλει παράπονο, αναφέρεται στη διαταγή που ο αιτητής παρέβηκε, δηλαδή τη διάπραξη αυτού καθ' εαυτού του πειθαρχικού παραπτώματος. Μια τέτοια ερμηνεία θα οδηγούσε σε παράλογο αποτέλεσμα γιατί θα ήταν αδύνατη η υποβολή παραπόνου, εφόσον η διάπραξη και μόνο πειθαρχικού παραπτώματος θα απέκλειε από μόνη της τέτοια ενέργεια εκ μέρους των αξιωματικών που θεωρούσαν τους εαυτούς τους αδικημένους. 10
15
20

Με βάση τα πιο πάνω θεωρώ πως υπήρξε πλάνη περί το νόμο και δεν συμφωνώ με το δικηγόρο του καθ' ου η αίτηση ότι η πλάνη είναι άνευ σημασίας, εφόσον το παράπονο του αιτητή εξετάστηκε. Είναι νομολογημένο πως ακόμα και η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι δυνατό σε ορισμένες περιπτώσεις να οδηγήσει σε ακύρωση. Στην προκειμένη περίπτωση είναι καθαρό πως ο Διοικητής ήταν με την εντύπωση ότι ο αιτητής κακώς υπέβαλε παράπονο με βάση τον Καν. 12(1) και το Δικαστήριο δεν μπορεί να πιθανολογήσει ως προς την επίδραση που η λανθασμένη αυτή εντύπωση είχε στην απόφασή του για απόρριψη του παραπόνου του αιτητή ως αβάσιμου. 25
30

Επιπρόσθετα, η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για την πιθανότητα ύπαρξης πλάνης ως προς τις πρόνοιες της Διαταγής Διαρκούς Ισχύος. Από το περιεχόμενό της προκύπτει ότι αυτή ρυθμίζει αποκλειστικά το θέμα του σε ποια απόσταση από την έδρα της Μονάδας τους πρέπει να κατοικούν/διαμένουν οι Αξιωματικοί και δεν αναφέρει οτιδήποτε για την απουσία Αξιωματικών από τη ΖΕ της Μονάδας τους κατά τις μη εργάσιμες ώρες. 35
40

Δε δέχομαι τη θέση του δικηγόρου για τον καθ' ου η αίτηση ότι η αιτιολογία για επιβολή της ποινής δεν ήταν η μη συμμόρφωση του αιτητή με τις πρόνοιες της Διαταγής Διαρκούς Ισχύος αλλά η μη συμμορφωση με οδηγίες και νοθεσίες του Διοικητή του.

5 Ο Διοικητής στην παράγραφο 1(β) του Τεκμηρίου 7, αναφέρει ότι “το παράπτωμα στο οποίο υποπέσατε στις 30.5.95 ήταν σαφώς περίπτωση μη εκτέλεσης υφισταμένων διαταγών της Εθνικής Φρουράς που αναφέρονται ακριβώς στα θέματα διαμονής Αξκών στην ΖΕ των Μονάδων που υπηρετούν”. Δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου οποιαδήποτε άλλη διαταγή της Εθνικής Φρουράς εκτός

10 από την προαναφερθείσα (Τεκμήριο 1), η οποία δεν εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση.

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για το λόγο ότι δεν έγινε επαρκής έρευνα. Ο αιτητής στην αιτιολογία του ανάφερε ότι εξασφάλισε την άδεια του Αξωματικού Υπηρεσίας για να μεταβεί στη Λευκωσία, πλην όμως το θέμα τούτο δεν έτυχε οποιασδήποτε έρευνας, με ενδεχόμενο η προσβαλλόμενη

15 απόφαση να έχει ληφθεί με πλάνη περί τα πράγματα.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £200.- έξοδα εις βάρος των καθ' ων η αίτηση.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
£200 έξοδα.*